

lingssystem, som siger, at når vi skal uddannes, går det offentlige ind og betaler, og når der »kun« er behov for pasning og kærlighed, er det den enkelte, der må betale. At daginstitutionerne også »uddanner« og skolen også »passer« på børn, er endnu ikke slået igennem i forældrebetalingen.

Derudover har alle børn behov for at komme ud blandt andre børn og voksne og opleve andet end det familieliv, de er vant til. Det skal ikke være betalingen, der afholder forældrene fra at sende deres børn i daginstitution.

Det har vist sig, at især lavindkomstfamilierne afholder sig fra at sende deres børn i daginstitution, fordi de finder betalingen for belastende.

Ved en gradvis overgang til gratis daginstitutioner vil efterspørgslen også stige. Da forslagsstillerne imidlertid betragter det som en ret, at alle forældre og børn skal have adgang til en daginstitution, må den merudgift, der er forbundet med gratis daginstitutioner og forøget tilgang, betales over skatterne.

Som led i en overgang til gratis daginstitutioner foreslår forslagsstillerne, at maksimumgrænserne for tildeling af friplads sættes væsentligt op. Samtidig foreslås en søskendemoderation, hvor det første barn betaler gennemsnitsprisen, såfremt det ikke er dækket af friplads, hvorefter opholdet for de øvrige søskende er gratis.

Ad 3

Benyttelse af kollektiv transport skal gøres gratis for 0-16-årige. Dette hænger sammen med udløbet af den skolepligtige alder og den periode, hvori børnene modtager børnetilskud. Den gratis kollektive transport kan således være med til at supplere det mangelfulde børnetilskud. Gratis kollektiv transport for de 0-16-årige kan også være med til at øge trafiksikkerheden for disse, indtil en trafiksanering er sat igennem, idet børn og unge, som af økonomiske grunde er tvunget til mere farlige trafikformer, omkostningsfrit kan anvende den kollektive trafik.